

Panna Orleánská

Radůza

Jsem poslední rytíř a ve zbroji z papíru
jsem sama a malá a tenká
rukojeť svírám svého rapíru
a můj cíl je ten tam

Kolem mne není jediného družiníka
který by mi podal kyrysu
po kolena stojím v ostružiní, kam
sklání se nebe v tyrkysu

Možná jsem řekla, že dnes nemusíš se mnou
jenže teď volám Tě z celého hrdla
ať Tvoje meče přetnou pečeť sedmou
ať to nemusí být má ruka léty ztvrdlá

Chci vidět zalesknout se pod Tvou korouhví
meče a vojska Tvého přilbice
ale prázdný je obzor okrouhlý
nepřicházejí Tvé tři lvice

Jsem poslední rytíř v papírové zbroji
a čekám, že otevřou se nebesa
jenomže tentokrát opravdu se bojím
že každý svůj úděl nese sám

Proč se bojím klesnout pod tou tíží
vždyť rytíře vždy pasují v kleče
až po té, co zbraně s přesilou skříží
po lité bitvě a mečem